

Truyện Ngắn

Tác Giả : Phan Tinh

Trên Đồi Có Bùn Cái Ngủ

Làm Mai Lãnh Núi Góc Cu Cơm Chén

Thật ra trong cái cõi đời ô tạp này nó có trăm, ngàn cái ngủ chớ đâu chớ có bùn cái Làm Mai Lãnh Núi Góc Cu Cơm Chén. Sao ca dao không nhắc đến những cái ngủ kia, thì cái ngủ như đến cái ngủ to chớ có cái ngủ nào giống cái ngủ nào. Lúc như đi học làm bài tập về nhà thì y mê ngủ, về nhà làm việc về ngủ về học học cũng buồn ngủ,

lên lên bước vào đời sống thì việc không biết bao nhiêu là cái ngủ. Trung, làm một con người thì không tài nào tránh cho khỏi những cái ngủ, hoặc buồn ngủ thì ngủ đi ngủ. Nhưng xét cho cùng, nếu ai cũng hành động khôn ngoan thì đời còn chi là thú vị. Tuy nhiên, những những cái ngủ đó, nhất là khi biết đó là những cái ngủ thì không còn ngủ nữa.

Theo truyện tình nhân gian, thì trên đời có 4 cái ngủ mà đến nhất ngủ là làm mai. Vậy chúng ta hãy bình tĩnh xét coi mai nhân ngủ như thế nào.

Theo phong tục tập quán của dân tộc chúng ta, trai gái ít được tiếp xúc do giao thiệp để tìm hiểu nhau trước khi tiến tới hôn nhân, do đó, việc đến gần gũi nhau để cho con cái được phải có mai nhân tham dự vào. Dù hai bên gia đình trai gái đã có trao đổi, hỏi đáp nhưng bán giá nhau, những theo tục tập quán của con người có nghi lễ đầu tiên là mai nhân bên tiến cho nhà gái trước. Như vậy, mai nhân là người có công đầu tiên trong việc đến gần gũi nhau đúng như phong tục của chúng ta, vậy thì sao cho việc mai mối và mai nhân là ngủ?

Làm tăng phần tiếp xúc tròn trịa trong phong tục do từ tiên bày ra là ngủ sao? Là người đầu tiên góp phần kết hợp cho đôi trai gái nên việc nên chăng, sanh con đẻ cái nên đối tượng đầu tiên là ngủ sao? Mai nhân đầu tiên là người tiếp đến gần gũi để con cháu nên được mai mối, những là chính cha mẹ đôi trai gái phải có con cháu nên mai nhân. Con cháu mai nhân giúp đỡ xong rồi xoay qua mừng mai nhân là ngủ thì xem ra không có văn hóa mấy.

Mai nhân là người có công vào thời trước và kể cả thời nay cũng vậy. Trong thời đại văn minh, mai nhân cũng theo đà tiến hóa mà sẽ kết nên những cặp vợ chồng qua những trang kết hôn, trang hôn nhân và các văn phòng duyên, tổ chức cho những cặp trai gái nhút nhát, cần thận hoặc thiếu hiểu biết nên tìm kiếm và không gian tìm hiểu nhau.

Cái chuyện mai nhân từ xưa nay là ngủ hoặc buồn ngủ để đi gần gũi cho ngủ, xem ra hơi quá đáng nếu không muốn nói là hàm hồ.

Mai nhân được gọi là gì trong việc duyên nên đôi vợ chồng? Ngày xưa trước cho mai nhân là cái thiệp, ngày nay chỉ một tờ giấy tiến như của đểch và duyên. Những công của mai

Trên Đồi Có Bùn Cái Ngu

Viết bởi Tre làng

Thứ 7, 25 Tháng 8 2010 15:22 -

nhân rớt lún, vì đã tào cho rớt nhiều cặp trai gái nên vợ nên chồng, sanh con đẻ cái nên dãi dãi đông đúc, đất nầy càng thêm giàu có thêm của giàu mạnh sung túc.

Vợ nầy mai nhân bầy đàn gán ghép cho là ngu. Gia do cũng chỉ vì có những cặp vợ chồng cảm không lành canh không ngọt, đâm ra đổ thừa oán trách mai nhân mai mồi quàng xiên, thay vì phải xét lại gia đình đổ vợ là do đâu.

Tội nầy những gia đình đổ vợ đó, rồi trách mai nhân và cho cái chuyện làm mai là ngu, thì chồng hoá ra ta chẳng ai luôn cả đến ông T bà Nguyễn kể thừa hành Thế này Đ xây dựng gia đình trên gian. Thánh Kinh của người Công Giáo ghi: Sự gì Thiên Chúa đã kết hợp loài người không được phân chia..

Rốt rồi rành, ai bắt vợ bắt chồng là tự ý mình gây nên, không thể trách trời trách đất, trách ông T bà Nguyễn hoặc mai nhân và cái chuyện làm mai là ngu.

Đàn cái ngu thế hai là cái ngu lãnh nầy.

Trong đời làm gì có chuyện một người xa lạ dám đứng ra làm cái chuyện lãnh nầy cho mình, đến khi mình trở không nên thì sao... lãnh đổ sao? Khi có một kẻ nào đó dám lãnh nầy cho mình thì kẻ đó phải là người thân thích ruột thịt, hoặc là bạn bè thân tín, hay là người láng giềng thân thiết bạn bè. Tóm lại những người dám lãnh nầy là những người tin tưởng nên mình, đến niềm tin trên vợ nầy vào lại họ của mình thì mới lãnh nầy cho mình được. Đây là những người có một tâm hồn rất tốt.

Lãnh nầy cho người không phải là một điều ngu. Còn cái chuyện mình không chịu trả món nầy là do nầy mình không trả nợ lại họ, hoặc có ý lừa dối người, như vậy là một hành động của người xấu cho dù đâu phải người lãnh nầy là ngu.

Tội sao lại cho người chịu lãnh nầy họ mình là người ngu, một khi tâm hồn họ rất nhân hậu, dám vì anh em bè bạn mà lãnh nầy giúp. Họ cũng biết, mới khi ai đó phải đi vay nầy là đã cần nên liêng, là chỉ còn cái khe che thân thôi. Và họ cũng biết luôn nếu ai đó không chịu trả nợ thì họ sẽ lãnh đổ. Mặc dù đã biết sự nguy hiểm sẽ đến với họ khi chịu đứng ra lãnh nầy giúp người, nhưng họ vẫn lãnh nầy cho người, thì đó là một con người rất có lòng thương người, là một hành động nhân hậu, khôn ngoan chứ không phải là ngu. Một người như vậy mới đúng nghĩa là một con người.

Ai nghĩ cái hành động lãnh nầy là ngu là không đúng đạo lý đời rồi.

Vì, người mà ai dám thả hào rộng không bao giờ mắc nợ. Thế bắt đổ vào người công hau khanh tưng, cho chí dân ngu khu đen đến có vào người phải nợ. Sanh ra là đã vào người phải nợ, đến thì cũng sẽ có người lãnh cái nợ đó cho mình.

Nguyên một cái chuyện vừa mới chào đời hôm trước hôm sau là đã bầy nh của nầy ra đời đấy, ai là người lãnh cái nợ nầy đó nếu không phải là cha mẹ, ông bà. Dù trên danh nghĩa gì thì họ cũng đã phải lãnh cái của nợ đó rồi.

Dân tộc chúng ta có câu châm ngôn thi vị gói ghém ân nghĩa tròn trịa.

Ăn trái nhớ kẻ trồng cây.

Như đây là nhà nông trồng ngô đã khó nhọc trong những công việc vất vả. Ta có bác nông phu, ta có áo quần mặc là quần áo trồng dâu chăn tằm, ta có nghề cày cấy là nghề đào giồng. Rồi thì chờ mãi hơn 30 năm nay thời khi sau tháng 4/75 hơn triệu người chúng ta chuyển sang đây lánh nạn công sơn, trồng là mấy triệu người ở Á Châu, nào là tiến ăn thức ăn, thu hoạch men chấy chấy, trang trí nhà cửa cho chúng ta nghỉ ngơi...đồng chí đồng nghiệp ra đó ai là người lãnh? Rồi đến khi đồng chí đi nước ngoài thì ba thì ôi thôi còn khi món ra đó, nào tiến tàu bay, tàu thủy, xe cộ đưa đón, tìm nhà tìm cửa, lo công ăn việc làm, lo an sinh xã hội và còn không biết bao cái lo khác cho chúng ta đồng chí đồng nghiệp sống trên mảnh đất mới. Ta có phải là...tía họ đâu mà họ phải lãnh nhà cho chúng ta ở vậy? Trong chúng ta, những thành phần từ năm sau 75 có ai đã trở đồng chí phần nào cho kẻ lãnh nhà họ ta chưa??? Những đó là những mối ràng buộc, qua lại giữa chúng ta trong đời sống mà chúng ta còn có cả hai trở đồng chí. Những còn những mối khác mà cho đến chết chúng ta cũng không tài nào trả nợ. Đó là những mối nợ trả đời mà ta đang hối hận:

Không khí cho ta thở hít, mà nông cho ta cấy bừa, đêm ngày cho ta phân bón thời gian, thiên nhiên hoa lá cho ta nhìn ngắm, chim muông thú vật cho ta thức phàm. v.v... ta nợ trả đời biết chừng nào mà kể. Những mối nợ đó ta đã không tài nào trả nợ, lại còn phải thêm bao nhiêu là nợ nợ nần từ lại khác, đến đời chính Ngôi Hai Thiên Chúa phải gánh trả nợ cho chúng ta đời này.

Bốn những hành động lãnh nợ cho nhau đó đâu là ngu gì sao? Vả thôi chết, bỏ coi mấy cái chuyện đời này thì lành thối nguyền nhau cả tình Chúa, tình người là ngu sao?

Rồi đến hai cái ngu sau là Gác Cu và Cơm Chén.

Đây thu hoạch trong lãnh vực nghệ thuật âm nhạc và tiêu khiển giải trí, thì phạm phụ từ làm gì hiểu từ đâu đến kẻ nông nghệ thú vui thanh nhã cả tạo nhân mạng khách mà lên tiếng bình phẩm khôn đời

Ai là người chỉ dạy giải âm luật một cách thuần tình hời lý? Ai là người phân biệt, thông hiểu đâu là tiếng cu gáy gù mái, hoặc lúc cùng đồng chí chuồn bỏ xung trận so tài hơn kém. Phải là người đã dày công học tập nghiên cứu mới có thể giải bày rõ ràng và tiến hành đến từ cùng những thú vui tao nhã đó.

Cơm chén đồng chí những phẩm cách công bằng cho một màn hát cả ca nhi, đâu phải ai ai cũng cơm chén đồng chí. Có hiểu đồng chí âm luật, có rành võ thuật tích, và phải có tâm hồn trong sáng lành mạnh không bị cảm động bởi lập sơn phẫn, sắc diện cả ca nhi thì mới có thể cơm chén công minh đồng chí.

Một người đã đến trình đồng chí những ngoảnh nghệ thuật thú vị và trong sáng khi cơm chén như vậy là ngu sao?

Gia do gán ghép cái chuyên côm chũu là ngu, cũng chũu tĩnĩ mĩy anh hũ diũ dũ, không đũ c tĩng chũu khen thũĩng rĩi xoay ra chũĩ kũ cũm chũu:

« Da trâu chũ có phũi da... tĩa anh đũu mà không đánh »

Chũĩ nhũ vũy chũ tũ tăng thêm cái sũ thiũu văn hóa cũ a mình thôi, ngũĩĩ giám khũ o cũm chũu không hũ suy suyũn.

Tóm lũi, ngũĩĩ cũm chũu nhũ vũ giám khũ o cuũc thi, hũ phũi có mũt trĩnh đũ cao, ít nhũt hũ phũi rành sáu câu trong nghũ thuũt âm nhũc, tuũng tích nhũ đã nũĩ tũn.

Nhũng ngũĩĩ có trĩnh đũ nhũ vũy thì không thũ cho là ngu đũĩ cũ.

Cũn nhũ cái chuyên gác cu cũng vũy. Đây là mũt cái thú tiũ khiũn thanh nhũn. Gũt bũ mũĩ phiũn toái nhũn gian, tĩm vào chũn sũn lĩm thoảng mát, cây gió im lĩm, hũũng hoa trũm thũc, ngát mùi rũng núi bao la. Ta ngũĩ thũ hũn say đũm vào tĩng cu rũc lĩn tũng hũĩ, đũ tũn hũũng cái thú, cái khoan khoái cũ a sũ đoán đũ nhũ tĩng cu cũn ũ xa hoũc gũn, cu non hay cu già, rũĩ ta sũy con cu mũĩ và lũng tai nghe hai chú cu vũũn cao cũ cũt tĩng gáy đũĩ đáp, có tĩng nghe nhũ chũc ghũ o nhau, lúc nhũ chũm chĩch, tũc bũc nhũ muũn sũn sũ vào nhau. Cũĩ cũng không chũu nũĩ tĩng gáy có tũp luyũn cũ a chú cu mũĩ, con cu hoang nhũu vào ăn thua đũ và...sũp bũy !!! ta thũ phũo khoan khoái nhũ chĩnh ta đã chũĩn thũng sau mũt cuũc so gũng.

Có đi rũng gác cu thì mũĩ hiũ đũĩ cũ cái sung sũũng tuyũt vũĩ cũ a kũ gác cu. Cũn không, cũ ngũĩ nhũ vũ đoán bũy bũ muũĩ đũt, kiũn cũn hoũc bũ...mũ vũ cũn nhũn la lũĩ, rũĩ gũn cho cái thú gác cu là ngu là không đũng rũĩ đũ.

Nũu cũ cho rũng đi gác cu là ngu, thì trũn đũĩ cũn có khũĩ cái thũm ngu hũn. Thĩ đũ nhũ mũ đũ gũ, ngoài cái sũ thua đũ tũn tĩũn ra cũn phũĩ thũc khũya đũy sũm chũm lo nuũĩ ngũũp tũn tũm luyũn, hũt đũm hũt dũĩ mũt vũ sinh qũũ đi thôi. Rũĩ nũũ là mũ cá ngũ a đũn tũn gia bũĩ sũn, mũ cũ bũc, mũ hũt sách chĩch choác, mũ nhũy đũm, thũm chĩ cũn mũ...gũĩ nũ a mũĩ chũt...Cũĩ mũ này thiũt là thũm ngu đũ, co nguy cũ tũn cũ a nát nhũ, mũy bà vũ sũ trũ trũo lĩn:

Cha tiũn sũ cái sũ đũĩ, bũ bũt nhũ không thiũng sao mà chũy theo cũ a lũ, đũ cho bà phũĩ ngũm đũng nũũt cay, đũm nũm canh vũ vũ mũt mĩnh:

Nũm thì mũũĩ hoũ hay chũng chũ. Mũt thũng đũĩ lũn có cũng không !!!

Biũt không hũ cái thũng... gũĩ đũ chũ mũ tom chũt mà ăn phũĩ bũ mũ thuũc lũ !

Cũĩ mũ nũũ cũng có cái thú cũ a nũ, đũng thũĩ cũng không ít cái hũĩ. Trũn nhũng cái hũĩ ta nũn lũ a cái ít hũĩ nhũt mà chũĩ nhũ gác cu chũng hũn, chũ đũng có vũ đũũ cũ nũm mà phũ phũn sũ khũn ngu đũĩ này, trũn khi ta chũ a hiũ mũt chũt gũ vũ thú tiũ khiũn đũ cũ.

